

Anvisning för gemensam behandling och tillsyn av
ansökningar om marktäktstillstånd och miljötillstånd-
sansökningar

Miljöministeriet 2017

Innehåll

1.	Inledning	3
2.	Sammandrag av de viktigaste förändringarna som gäller den gemensamma behandlingen av marktäkts- och miljötillstånd.....	4
3.	Gemensam behandling av ansökningar om marktäkttillstånd och miljötillståndsansökningar	6
4.	Tillståndsmyndigheter	7
5.	Tillsynsmyndighet	7
6.	Tillståndets giltighetstid och ändring av tillstånd	8
7.	Nödvändiga utlåtanden samt hörande och information om tillståndsansökan och - beslutet	8
8.	Sökande av ändring och besvär rätt	9
9.	Hörande med anledning av besvär över ett beslut om marktäkts- och miljötillstånd	10
10.	Iakttagande av beslut som inte vunnit laga kraft	10
11.	Tillstånds- och tillsynsavgifter	11
12.	Säkerhet	11

1. Inledning

Syftet med denna anvisning är i synnerhet att stöda tillstånds- och tillsynsmyndigheternas arbete med tillämpningen av ändringarna i miljöskyddslagen och marktäktslagen, men även att förbättra verksamhetsutövarnas kännedom om de förändringar som lagreformen innebär. Reformen gällde en sammanslagning av tillståndsförfarandena enligt två olika lagar, men lagarnas materiella bestämmelser ändrades inte i samband med reformen. Med andra ord har tillståndsplikten eller förutsättningarna för tillstånd inte förändrats.

Miljöskyddslagen (527/2014, MSL) och marktäktslagen (555/1981, MTL) ändrades genom lagar som träder i kraft 1.7.2016 (423/2015 och 424/2015). De separata tillståndsförfarandena enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen för samma projekt slogs samman så att man vid den gemensamma behandlingen följer procedurbestämmelserna i miljöskyddslagen. Dessutom harmoniserades procedurbestämmelserna i marktäktslagen med procedurbestämmelserna i miljöskyddslagen.

Genom en sammanslagning av förfarandena för tillståndsplikten för marktäkt enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen eftersträvas en resursanvändning som är effektivare för såväl förvaltningen som de tillståndssökande utan att de skadelidandes ställning och nivån på miljöskyddet äventyras. Syftet med reformen är också att göra det smidigare i situationer där samma projekt för närvarande behöver två olika tillstånd och i fråga om vilka ändring ska sökas hos två olika förvaltningsdomstolar genom två olika besvärstyper. Avsikten är dessutom att avlägsna överlappningar i tillståndsförfarandena enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen, bland annat i fråga om hörande och delgivning av beslut.

Vid helhetsrevideringen av miljöskyddslagen frångick man den tidsbundna granskningen av miljötillståndsvillkoren. Förfarandet ersattes genom att en skyldighet för tillsynsmyndigheterna att granska om det finns grunder för ändring av tillstånd läggs till den regelbundna tillsynen.

2. Sammandrag av de viktigaste förändringarna som gäller den gemensamma behandlingen av marktäkts- och miljötillstånd

Gemensam behandling av ansökan om marktäkttillstånd och ansökan om miljötillstånd (MTL 4 a § och MSL 47 a §)

- En tillståndsansökan enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen som gäller samma täktprojekt behandlas tillsammans och avgörs i regel genom samma beslut.
- Gemensamt tillstånd kan sökas genom en enda tillståndsansökan.
- Vid den gemensamma behandlingen tillämpas materiella bestämmelser i marktäktslagen och miljöskyddslagen separat på tillståndsansökans innehåll och tillståndsprövning, förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndsvillkor.
- För att tillstånd ska beviljas vid en gemensam behandling krävs det att förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt bägge lagarna uppfylls.
- Bestämmelserna i marktäktslagen och miljöskyddslagen tillämpas skilt på gemensamma tillstånd när det är fråga om ändring av tillstånd, verksamhet som upphör och tillsynsmyndighetens uppgifter.

Tillståndsmyndighet (MTL 7 §, MSL 34–37 §)

- Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten beslutar om tillståndsärenden som rör marktäkt.
- Den kommunala miljövårdsmyndigheten har i regel beslutanderätt i den gemensamma behandlingen av tillstånd.
- Den statliga miljötillståndsmyndigheten beslutar om miljötillståndsansökningar i situationer som anges i 34 § i miljöskyddslagen och statsrådets förordning om miljöskydd (713/2014), exempelvis då verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller då verksamhetens miljökonsekvenser kan komma att sträcka sig över ett betydligt större område än den kommun där verksamheten är belägen.

Tillsynsmyndighet (MTL 14 §, MSL 21–22 §)

- Den kommunala miljövårdsmyndigheten fungerar som tillsynsmyndighet för den gemensamma behandlingen av tillstånd då den kommunala miljövårdsmyndigheten har beviljat tillstånd för gemensam behandling.
- Den regionala närings-, trafik- och miljöcentralen fungerar som övervakare av tillstånd som avgörs av den statliga miljötillståndsmyndigheten.

Tillståndets giltighetstid (MTL 10 § och MSL 87 § 2 mom.)

- Giltighetstiden för den gemensamma behandlingen av tillstånd fastställs i enlighet med marktäktslagen.
- Det tidsbundna granskningsförfarandet för tillstånd enligt miljöskyddslagen har slopats och ersatts med en skyldighet för tillsynsmyndigheterna att granska om det finns grunder för ändring av tillstånd som en del av den regelbundna och övriga tillsynen.

Tillsynsavgift (MTL 23 § och MSL 205 § 3 mom.)

- På uppberandet av avgifter för granskning av tillståndsansökningar som den kommunala miljöskyddsmyndigheten avgjort enligt gemensam behandling och tillsyn av gemensamma tillstånd tillämpas det som föreskrivs i 145 § i markanvändnings- och bygglagen om avgifter som uppbärs av kommunen för tillsyn av byggnadsarbete.
- På uppberandet av avgifter för granskning av tillståndsansökningar som regionförvaltningsmyndigheten avgjort enligt gemensam behandling och närings-, trafik- och miljöcentralens tillsyn tillämpas det som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Sökande av ändring (MTL 20 § och MSL 190 §)

- Tillståndsbeslut enligt marktäktslagen får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).
- När det gäller tillstånd vid gemensam behandling söks ändring i beslutet genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol.
- Ändring i ett gemensamt tillståndsbeslut får sökas genom gemensamt besvär.

Besvärsrätt (MTL 20 a § och MSL 191 §)

- I samband med lagändringarna har systemet med att söka ändring genom kommunalbesvär ersatts med förvaltningsbesvär, dock så att kommunmedlemmarnas besvärsrätt har kvarstått vid övergången till förvaltningsbesvär.

lakttagande av beslut som inte vunnit laga kraft (MTL 21 § och MSL 198 §, 199–201 §)

- På begäran av den som ansöker om tillstånd att påbörja verksamheten trots att ändring söks bör tillsynsmyndigheterna och de som söker ändring i tillståndsbeslutet höras.

Tillstånds- och tillsynsavgifter

- När det gäller tillstånd som ska beviljas genom gemensam behandling ska den godtagbara säkerheten uppfylla villkoren enligt såväl marktäktslagen som miljöskyddslagen.

3. Gemensam behandling av ansökningar om marktäktstillstånd och miljöstillståndsansökningar

MTL 4 a §, MSL 47 a §

Gemensam behandling av tillstånd ska i huvudsak tillämpas på nya projekt som förutsätter både marktäkts- och miljöstillstånd. Enligt huvudregeln ska en i marktäktslagen avsedd tillståndsansökan som gäller marktäkt och en i miljöskyddslagen avsedd miljöstillståndsansökan som gäller samma projekt behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut. Med samma projekt avses sådan på samma verksamhetsområde belägen verksamhet som samtidigt förutsätter både marktäktstillstånd och miljöstillstånd.

Tillstånd kan av särskilda skäl också sökas skilt. Även skilda tillståndsansökningar ska dock behandlas tillsammans, om det inte av särskilda skäl är onödigt. Enligt regeringens proposition (257/2014 rd) kan man som särskilda skäl beakta till exempel att "ett tillstånd enligt marktäktslagen och ett tillstånd enligt miljöskyddslagen inte har någon tidsmässig eller funktionell koppling, även om de gäller projekt som genomförs på samma verksamhetsområde. En tidsmässig koppling saknas till exempel i situationer där det är fråga om ett projekt som ursprungligen bara krävde marktäktstillstånd, men där råmaterialet förändras medan tänken av marksubstanser pågår så att det blir nödvändigt att ansöka om tillstånd enligt miljöskyddslagen för krossningen. I så fall har verksamheten pågått med stöd av ett tillstånd enligt marktäktslagen redan innan det blev nödvändigt att ansöka om ett tillstånd enligt miljöskyddslagen.

Tillstånden kan också sakna en funktionell koppling även om det skulle vara fråga om verksamhet som pågår samtidigt på samma område, till exempel om det på det ställe där tänken av marksubstanser pågår ordnas hantering och mottagning av en viss typ av stenmaterial. I så fall kan rent stenmaterial som förts dit från ett byggnadsprojekt någon annanstans krossas och förvaras tillfälligt på området, vilket kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen, men den verksamheten behöver inte nödvändigtvis ha någon funktionell koppling till den täkt av marksubstanser som pågår på samma område och som endast kräver tillstånd enligt marktäktslagen."

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende visar sig att projektet också kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen, ska den sökande av tillstånd inom rimlig tid som bestäms av tillståndsmyndigheten också lämna in en miljöstillståndsansökan (47 a §). En tidsfrist ska alltid fastställas och myndigheten ansvarar för bedömningen av tidsfristens längd. Frågan om vad som är en skälig tidsfrist ska bedömas¹ från fall till fall bland annat med hänsyn till ärendets art och omfattningen av och innehållet i den tillståndsansökan som behövs (förvaltningslagen (434/2003) 33 §). Om tidsfristen inte iakttas, kan den tillståndsansökan som har inlett lämnas obehandlad.

Vid den gemensamma behandlingen tillämpas materiella bestämmelser i marktäktslagen och miljöskyddslagen separat på tillståndsansökans innehåll och tillståndsprövning, förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndsvillkor. För att tillstånd ska beviljas vid en gemensam behandling krävs det att förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt bägge lagarna uppfylls. Om endera lagen inte medger att tillstånd beviljas, måste ansökan avslås i sin helhet. Dessutom tillämpas bestämmelserna i marktäktslagen och miljöskyddslagen skilt på gemensamma tillstånd när det är fråga om ändring av tillstånd, verksamhet som upphör och tillsynsmyndighetens uppgifter.

¹ Vid bedömningen av vad som är en skälig tidsfrist bör man beakta vad som föreskrivs i 33 § i förvaltningslagen om att frister för framläggande av utredning ska vara tillräckliga.

4. Tillståndsmyndigheter

MTL 7 §, MSL 34–37 §

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten beslutar om tillståndsärenden som rör marktäkt (MTL 7 §).

Den behöriga tillståndsmyndigheten för den gemensamma behandlingen av tillstånd fastställs i enlighet med 34–37 § i miljöskyddslagen, varvid tillståndsmyndigheten i regel är den kommunala miljövårdsmyndigheten. I 35 § i miljöskyddslagen föreskrivs om tillståndsmyndigheten vid ändringar i verksamheten och i 36 § om överföring av tillståndsärenden.

Enligt 34 § i miljöskyddslagen ska den statliga miljö tillståndsmyndigheten avgöra en ansökan om miljö tillstånd, om

- verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser,
- miljökonsekvenserna av verksamheten i betydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,
- verksamheten utöver miljö tillstånd kräver tillstånd enligt 3 kap. i vattenlagen, upplåtande av annan nyttjanderätt enligt vattenlagen än nyttjanderätt för utloppsledning eller upplåtande av nyttjanderätt enligt 68 och 69 § i denna lag, och tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 47 §,
- verksamheten är belägen på flera miljövårdsmyndigheters verksamhetsområde,
- det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål,
- ett ärende som gäller sanering av mark eller grundvatten ska avgöras i samband med tillståndsärendet.

I 1 § i miljöskyddsförordningen (713/2014) föreskrivs om de verksamheter som avses i tabell 2 i bilaga 1 till miljöskyddslagen vars miljö tillståndsärenden avgörs av den statliga miljö tillståndsmyndigheten.

5. Tillsynsmyndighet

MTL 14 §, MSL 21 och 22 §

Enligt 14 § i marktäktslagen övervakas iakttagandet av lagen av den kommunala miljövårdsmyndighet som avses i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. Tillsynsmyndighetsuppgifterna för gemensam behandling av tillstånd fördelas mellan den kommunala miljövårdsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen. Den kommunala miljövårdsmyndigheten fungerar som tillsynsmyndighet för tillstånd som ska avgöras av kommunen och som övervakare av tillstånd som avgörs av den statliga miljö tillståndsmyndigheten fungerar den regionala närings-, trafik- och miljöcentralen.

Eftersom bestämmelserna i marktäktslagen och miljöskyddslagen tillämpas skilt på tillsynsmyndighetens uppgifter i fråga om gemensamt tillstånd, bör den kommunala miljövårdsmyndigheten och närings-, trafik- och miljöcentralen i egenskap av tillsynsmyndigheter iaktta vad som regleras om tillsynsmyndighetens uppgifter i både marktäktslagen och miljöskyddslagen och med stöd av dem.

Bestämmelserna om åtgärder vid överträdelser eller försummelser i 175 § 1–2 mom. i miljöskyddslagen ska tillämpas när det är fråga om ett förvaltningstvångsärende som gäller verksamhet enligt ett gemensamt tillstånd. Indirekta förvaltningstvångsmetoder, dvs. vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande, regleras i viteslagen (1113/1990).

Om förvaltningstvångsärendet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i marktäktslagen eller med stöd av den, ska 14 § i marktäktslagen tillämpas på ärendet.

I miljöministeriets reviderade anvisningar om miljötillsyn (Miljöförvaltningens anvisningar 2/2016) beskrivs övervakningsförfarandet enligt miljöskyddslagen och strävas efter att ge dem som utövar tillsyn anvisningar om hur de bör agera i olika tillsynssituationer. Anvisningarna kan också tillämpas på övervakningen av den gemensamma behandlingen av tillstånd enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen.

6. Tillståndets giltighetstid och ändring av tillstånd

MTL 10 §, MSL 87 § 2 mom., MSL 89 § och 29 §

Enligt 10 § i marktäktslagen beviljas tillstånd till täktverksamhet för bestämd tid, dock för högst tio år. Av särskilda skäl kan tillstånd beviljas för högst 15 år och i fråga om brytning av berg för högst 20 år. Ett särskilt skäl är bland annat om täktverksamheten sker i ett område som har reserverats för marktäkt i en gällande landskapsplan eller rättsgiltig generalplan. Trots tillståndets giltighetstid kan ändringar i tillståndet göras enligt 16 § i lagen.

Tillstånd som behandlas gemensamt beviljas för bestämd tid och tillståndets giltighetstid fastställs enligt 10 § i marktäktslagen. Gemensamma tillstånd kan beroende på de föreskrivna förutsättningarna beviljas för högst 10, 15 eller 20 år.

I och med reformen slopades det tidsbundna granskningsförfarandet för tillståndsvillkoren i miljötillstånd. Granskningsförfarandet ersattes genom en skyldighet för tillsynsmyndigheterna att granska om det finns grunder för ändring av tillstånd i anslutning till den regelbundna tillsynen. Initiativ till tillståndsmyndigheten om ändring av tillstånd kan tas av tillståndshavaren, tillsynsmyndigheten, den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse. Grunderna för ändring av tillstånd utgörs av ändringsgrunderna enligt 89 § i den gällande miljöskyddslagen.

När skyldigheten att justera tillståndsvillkoren enligt miljöskyddslagen har förfallit bör tillsynsmyndigheten inom den regelbundna tillsynen bedöma behovet att ändra ett sådant tillstånd i enlighet med 89 § i miljöskyddslagen senast ett år efter den tidpunkt då ansökan om justering av det tidigare utfärdade tillståndet skulle ha lämnats in till tillståndsmyndigheten.

7. Nödvändiga utlåtanden samt hörande och information om tillståndsansökan och -beslutet

MTL 7 §, MSL 42–43 § och MSL 13 §, MSL 44 och 85 §

I och med reformen har man slopat överlappningen mellan tillståndsförfaranden enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen gällande givande av beslut, delgivning, utlåtanden och samråd.

Vid gemensam behandling av ansökningar bör tillståndsmyndigheten utöver situationer som föreskrivs i 7 § 3 mom. i marktäktslagen begära utlåtanden enligt 42 § i miljöskyddslagen och 12 § i miljöskyddförordningen. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska be närings-, trafik- och miljöcentralen om ett utlåtande, om ett miljötillstånd gäller förläggning av verksamhet till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

I fråga om samråd vid gemensam behandling tillämpas 43 § i miljöskyddslagen, som innehåller bestämmelser om anmärkningar och åsikter. Tillståndsmyndigheten ska informera om en ansökan som behandlas enligt förfarandet för gemensam behandling genom att

kungöra den på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser (43/1925) (MSL 44 §). Kungörelsen ska delges separat de parter som saken särskilt berör. Också miljöskyddslagens 45 § om ordnande av elektronisk information ska tillämpas på gemensamma behandlingar.

Informationen om tillstånd som behandlas gemensamt ska innehålla uppgifter om myndigheten, ärendets natur, den dag då beslutet meddelas och besvärstiden samt uppgifter om var och fram till vilken tidpunkt beslutet hålls framlagt för allmänheten (MSL 84 §).

Information om ett gemensamt tillståndsbeslut ska ges i enlighet med 85 och 86 § i miljöskyddslagen. Ett tillståndsbeslut ska skickas till bland annat de myndigheter som bevakar det allmänna intresset i ärendet samt till närings-, trafik- och miljöcentralen. Enligt motsvarande 19 § 2 och 3 mom. i marktäktslagen ska tillståndsbeslutet sändas enbart till dem som har ansökt om tillstånd, och övriga parter får ett meddelande om att tillstånd har beviljats.

För gemensam behandling gäller 86 § i miljöskyddslagen om främjande av elektronisk information. Var och en har rätt att på begäran få information om miljötillståndsbeslut som utfärdats inom ett visst område genom elektroniska meddelanden i den mån det är möjligt att i myndighetens informationssystem ta emot sådana förfrågningar och skicka automatiska meddelanden.

8. Sökande av ändring och besvär rätt

MTL 20 och 20 a § och MSL 190 och 191 §

Marktäktslagens bestämmelser om sökande av ändring har förenhetligats så att de stämmer överens med motsvarande bestämmelser om övriga miljöfrågor. Vid sökande av ändring i ett beslut om tillstånd att ta marksubstanser enligt marktäktslagen har kommunalbesvär ersatts med förvaltningsbesvär. Detta har ansetts förbättra de skadelidandes ställning eftersom besvärmyndighetens beslutanderätt är mer omfattande vid förvaltningsbesvär än vid kommunalbesvär. En besvärmyndighet som upptäcker felaktigheter kan ersätta ett felaktigt beslut eller en del av det med ett nytt beslut. I och med gemensam behandling enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen har även förfarandena för sökande av ändring slagits samman till ett förfarande, vilket innebär att det med ett besvär går att söka ändring i ett tillståndsbeslut som getts i en gemensam behandling.

Omfattningen av parternas besvär rätt för endast marktäktstillstånd förblev oförändrad i reformen av marktäktslagen. Sökande av ändring enligt marktäktslagen ändrades till förvaltningsbesvär enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996), dock så att kommunmedlemmarnas besvär rätt har kvarstått i situationer där det endast är fråga om marktäktstillstånd. Besvär rätt har förutom den som är part och kommunmedlemmar dessutom miljöföreningar, kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen samt miljövårdsmyndigheterna i kommuner inom verksamhetens influensområde samt övriga myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. Ändring i marktäktstillstånd söks genom besvär hos den regionala förvaltningsdomstolen och vidare hos högsta förvaltningsdomstolen.

Tillstånd för gemensam behandling beviljas enligt ett i miljöskyddslagen föreskrivet förfarande på vilket bestämmelserna för sökande av ändring enligt miljöskyddslagen (190–191 § och 196–197 §) tillämpas. På parter tillämpas då vad som föreskrivs i MSL 43 § 1 mom. Besvär rätt i fråga om tillstånd som behandlas gemensamt har förutom parterna en registrerad förening eller stiftelse som avser att främja miljö-, hälso- eller naturskyddet eller trivseln i boendemiljön och på vars verksamhetsområde ifrågavarande miljöeffekter visar sig, verksamhetskommunen, en annan kommun på vars område miljöeffekter av verksamheten upp-

träder, en statlig tillsynsmyndighet, miljöförvaltningsmyndigheten i verksamhetskommunen och verkningsområdets kommun samt någon annan myndighet som bevakar det allmänna intresset i ärendet. Till den nya miljöskyddslagen har fogats besvärsmått även för sametinget och skoltarnas byastämman under vissa förutsättningar. Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har dessutom rätt att på grund av övervakning av det allmänna miljöskyddsintresset eller någon annan grundad anledning söka ändring i ett beslut med vilket Vasa förvaltningsdomstol har ändrat myndighetens beslut eller upphävt beslutet.

Tillstånd för gemensam behandling skiljer sig från sökande av ändring enligt marktäktslagen till den del att besvär görs hos Vasa förvaltningsdomstol i enlighet med miljöskyddslagen och vidare hos högsta förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

9. Hörande med anledning av besvär över ett beslut om marktäkts- och miljö-tillstånd

MTL 20 § och MSL 196 §

I marktäktslagen infördes en ny bestämmelse (20 b §) om information om besvär som har anförts över ett beslut om tillstånd för täktverksamhet, hörande av parter och myndigheter med anledning av detta samt det förfarande som ska iaktas vid hörandet. Paragrafen överensstämmer med 196 § i den nya miljöskyddslagen, med den skillnaden att det är Vasa förvaltningsdomstol som sköter höranden med anledning av att tillstånd enligt miljöskyddslagen har överklagats.

10. Iakttagande av beslut som inte vunnit laga kraft

MTL 21 § och MSL 198 § 1 mom. och 199–201 §

Täktverksamhet kan i regel påbörjas först efter att tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. På begäran av den som ansöker om marktäktstillstånd kan tillståndsbeslutet innehålla en föreskrift om att täktverksamheten får påbörjas trots att ändring söks. Föreskriften kan vid behov gälla endast en del av det anhållna området och tidpunkten då täktverksamheten får påbörjas. En sådan föreskrift kan endast ges av grundad anledning och samtidigt bör man säkerställa att verkställandet enligt föreskriften inte gör det meningslöst att söka ändring. Regleringen i fråga om gemensamma tillstånd är förenlig med marktäktslagen. På miljöskyddslagens verkställandeförfarande tillämpas vad som föreskrivs i MSL 198 § 1 mom. och 199 §.

Enligt reviderade 21 § 3 mom. i marktäktslagen ska tillsynsmyndigheterna höras om iakttagande av beslut som inte vunnit laga kraft och de som har sökt ändring i tillståndsbeslutet om ansökan som den som ansöker om tillstånd inom 14 dagar efter besvärstidens utgång har ansökt tillståndsmyndigheten om en föreskrift om att verksamheten kan påbörjas trots att ändring söks med iakttagande av tillståndsbeslutet.

Enligt 21 § 5 mom. i marktäktslagen tillämpas procedurbestämmelserna om verkställande i miljöskyddslagen (MSL 198 § 1 mom. och 199–201 §) på verkställigheten av tillståndsbeslut som meddelats vid gemensam behandling.

11. Tillstånds- och tillsynsavgifter

MTL 23 § och MSL 205 §

På tillsynsavgifter för tillstånd som behandlas gemensamt tillämpas vad som föreskrivs i MBL 145 § om avgifter som uppbärs av kommunen för tillsyn av byggnadsarbete, när den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten är tillstånds- och tillsynsmyndighet.

När regionförvaltningsverket är tillståndsmyndighet bestäms tillstånds- och tillsynsavgifterna i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) (MTL 23 §). Statsrådets förordning om avgifter till regionförvaltningsverken ses över varje år. Dessutom kan den statliga tillsynsmyndigheten även uppbära en avgift av verksamhetsutövaren för ändring av tillstånd som avses i 89 § och som har inletts på initiativ av en myndighet (MSL 205 §).

En avgift fastställs för tillstånd som behandlas gemensamt. Avgiften består av tillståndsavgiften för miljötillståndspliktig verksamhet samt en avgift som uppbärs för granskning av tillståndsansökan och täktplan i enlighet med marktäktslagen. Enligt nuvarande taxor fastställs avgiften för gemensamma tillstånd dock med beaktande av de administrativa kostnader som sparas in i och med gemensam behandling. Om ett statligt regionförvaltningsverk är myndighet för gemensamma tillstånd, fastställs avgifterna i statsrådets förordning om avgifter till regionförvaltningsverken som ses över varje år.

12. Säkerhet

MTL 12 §, MSL 61 §

Vid bedömningen av om säkerheten för ett tillstånd som ska beviljas genom gemensam behandling är godtagbar ska de materiella bestämmelserna i bägge lagarna tillämpas skilt för sig. Enligt marktäktslagen ska säkerhet ställas för ersättning av de olägenheter, skador och kostnader som kan orsakas av att ett beslut upphävs eller ett tillstånd ändras. Enligt miljöskyddslagen ska säkerhet ställas för att miljön återställs i ursprungligt skick ifall tillståndsbeslutet upphävs eller tillståndsvillkor ändras. När det gäller tillstånd som ska beviljas genom gemensam behandling ska den godtagbara säkerheten uppfylla skadorna eller kostnaderna enligt såväl marktäktslagen som miljöskyddslagen.